
DIENST op 20 april 2025, 10 uur
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Pasen

Piano: Wilma Broere Kerkenraadslid: Annigje Leighton
Koster: Leon de Graaff Lezer: Miekje Hoffscholte
Predikant: Paul F. Thimm

Thema: In de tuin – het leven wint!

Koor zingt “Domine ad adjuvandum me”

Joseph Rheinberger

Aansteken van de kaarsen

Welkom en mededelingen

Zingen “U zij de glorie”

634 (alle 2)

Bemoediging en Groet

Onze hulp is in de naam **van God de Eeuwige**,
Die hemel en aarde maakt,
Die trouw is in eeuwigheid;
Die niet verloren laat gaan het werk van zijn handen.

Het is Pasen! Belangrijkste feest en bron van christelijk geloven.

Daarom is **elke zondag** – als eerste dag van de week - een **stille hint naar Pasen**.

Overall ter wereld komen mensen vandaag bij elkaar - oosterse en westerse kerken, omdat dit jaar Pasen voor hen op dezelfde datum valt.

“De Heer is opgestaan! Christus is waarlijk opgestaan!” – Met deze oude Paasgroet die uit het evangelie komt, begroet ik jullie op deze Paasochtend.

Genade, barmhartigheid en vrede
van **God**, die ons liefheeft
en van **Jezus Christus**, onze gekruisigde en opgestane Heer
door de **Heilige Geest**, die ons troost en ons inspireert. Amen.

Met elkaar delen (kaarsen aansteken)

Herdenken van Pieter Frederik Vreeken

Zingen “Zolang wij ademhalen”

657: 1^e/2^e: koor 3^e/4^e: allen

Gebed

Eeuwige, liefdevolle en trouwe God, Bron van leven en hoop!
Wij zijn bij elkaar op deze dag van Pasen.
Wij hebben ervaring met wat leven en dood betekent,
maar wat opstanding is, kunnen we ons nauwelijks voorstellen.

God! We vragen U daarom, wees bij ons, als we luisteren naar de boodschap van Pasen.
Help ons om dichterbij te komen bij de betekenis en inspiratie
die daarvan uitgaat - naar ons en onze wereld.

Dring door tot ons **verstand**, tot onze **zintuigen**, tot diep in ons **hart**,
dat we begrijpen dat U nooit een God van haat, dood en vernieling bent,
maar een God van vrede, gerechtigheid en een leven in liefde.

Laat de paasliederen die we zingen, en het paasverhaal dat we horen
ons tot een zegen en troost worden
– vandaag en morgen, week-in en week-uit - in Christus' naam. Amen.

Bijbellezing: Johannes 20:1-18

Zingen “De Heer is waarlijk opgestaan”

617: 1^e allen, 4^e koor, 5^e vrouwen, 7^e mannen
12^e allen, 15^e koor, 18^e allen

In de tuin – het leven wint inleiding van inzendingen van foto's en teksten

Deze paasdienst staat in het thema “**In de tuin... het leven wint!**”. Tuinen zijn zeer geliefd, en dat was al zo in bijbelse tijden. Ook toen was het een plaats van rust en van genieten. Tuinen komen veel voor in de bijbel, in het Oude én in het Nieuwe Testament. Het bekendst is het verhaal van de paradijselijke tuin van Eden, waar Adam en Eva zorg voor dragen. Het verlangen naar die tuin is steeds gebleven.

Het **Johannes-evangelie** heeft bijzondere aandacht besteed aan de tuin, vooral in verband met de verhalen over het lijden en de opstanding van Jezus. Zo wordt Jezus gevangen genomen in een tuin. Bij de tuin van de hogepriester verloochent de leerling Petrus zijn Heer. En Jezus wordt begraven in een tuin vlak bij de plaats waar hij stierf. In diezelfde tuin verschijnt de opgestane aan Maria van Magdala. Daarom denkt ze eerst, met de tuinman te maken te hebben.

Omdat ook voor ons de tuin zo'n zichtbaar teken is van nieuw leven, heb ik gevraagd aan een aantal mensen om foto's van hun tuin te maken (met een korte toelichting erbij). Laten we er nu samen naar kijken...

Gedicht “Ik ruik jouw opstanding” Janneke Nijboer

(uit: Janneke Nijboer, Op vleugels van verwondering – Gedichten en gebeden voor kerken thuis, p.51)

Ik ruik jouw opstanding
in de roze bloesem van de kersenbomen
en in het geel van de vlammeende forsythia.
In de triomf van trompetterende narcissen
en in de proostende kelken van de tulp.
In de lichtgroene blaadjes
zwierend aan de wilgentakken.

Vroeg in de ochtend ruik ik jouw opstanding
in de vers gebakken broden van de bakker;
en diep in de avond, in de zware wijn
overstromend van geluk met mijn lief.
Ik ruik je in de pas gewassen haren van mijn kinderen
en in het nieuw geboren lam.
Overal om mij heen ruik ik jouw opstanding,
geurt de hemel op aarde.

Preek / overdenking 'In de tuin... het leven wint'

Lieve gemeente op deze paasmorgen,

I.

Toen **Vincent van Gogh** hoorde, dat zijn broer Theo en zijn vrouw Jo hun eerste zoontje kregen, schreef hij daarover: *"Dat doet mij zoveel goed en zoveel genoeg dat ik het niet in woorden kan uitdrukken."*

Hij maakte voor zijn neefje daarom een **schilderij met bloeiende amandeltakken** (U ziet het voor op de liturgie). - De amandelboom bloeit al vroeg in het voorjaar, en is daarom een symbool voor nieuw leven. Dit schilderij heeft voor de familie Van Gogh, ook voor de kleine Vincent Willem heel veel betekend. Ze hebben het nooit verkocht.

In onze tuin is de amandelboom inmiddels uitgebloeid. Andere bomen staan nog volop in bloei. We worden allemaal blij van het groen en van de bomen en bloemen die bloeien. Na de winter komt er weer **leven in de tuin**. De tijd breekt aan, dat we in de tuin kunnen zitten en ervan kunnen genieten.

Voor ons (Akke-Clara en mij) was het een hele **verrassing** om te merken, dat de **tuin in het paasverhaal** van het Johannes-evangelie een **belangrijkere rol** speelt dan we vaak menen. - Want is het toevallig, dat Maria **Jezus** niet herkent, maar vermoedt dat hij de **tuinman** is?

II.

Maria van Magdala is bevangen door haar **verdriet en radeloosheid** over wat met Jezus gebeurd is. Ze is niet in staat zijn om te genieten van de schoonheid en het nieuwe leven van de tuin. Er is **geen** sprake van "**vrolijk Pasen**".

Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, is ze naar het graf van Jezus gegaan. **Pasen begint dus niet jubelend en juichend**, maar met een gevoel van diepe verslagenheid en verdriet van Maria en de leerlingen van Jezus. Zo begint Pasen. Maria wil **rouwen en huilen om Jezus**, die zo veel voor haar betekent. Ze wil dicht bij hem zijn omdat hij belangrijk voor haar leven is en ze van hem houdt. Ze kan het nog niet bevatten, dat **hij er niet meer is**.

Maar **ineens schrikt ze** van wat ze ziet: de steen is van het graf weggerold en het graf is leeg. Geen plek meer voor Maria om te rouwen. Wat nu?

"Ze hebben de Heer weggenomen, en ik weet niet waar zij Hem hebben gebracht" zegt ze tegen twee leerlingen van Jezus. Samen ontdekken ze dat het **graf** inderdaad niet alleen **open** is **maar ook leeg**. De twee leerlingen gaan weer naar huis, maar Maria blijft staan bij het graf. Ze bukt, ze huilt en kijkt in het graf. Ze ziet **twee engelen**, die haar vragen **waarom ze huilt**.

Hoe dan? Wat gebeurt er? - Zijn de engelen een **droom** of een visioen? Of is het een **echte ontmoeting** die je moeilijk kunt verklaren aan anderen?

Maria antwoordt de engelen: *'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem neergelegd hebben'*.

Toen ze dat gezegd had, **keerde ze zich om** en dan ziet ze nog iemand anders: misschien is het wel de **tuinman**? En ook hij stelt die vraag: **"Waarom huil je?"** en dan:

“Wie zoek je?” Maria zegt tegen hem: *“Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar hij nu is”.*

Dan hoort ze ineens **haar naam: “Maria!”**. Weer draait Maria zich om. En **nu verandert alles** voor haar. **“Rabboeni”** (mijn Meester) zegt ze verbijsterd. Het klinkt zo vertrouwd en herkenbaar, liefdevol. – Maria’s ogen worden **geopend**, niet omdat ze iets ziet, maar omdat ze **iets hoort**. Jezus die haar bij haar naam roept. **Licht breekt door** in het donker. Het dringt tot Maria door, dat Jezus leeft. – **Zijn verhaal stopt niet met de dood**. Maria gelooft dat, en ook de leerlingen van Jezus geloven als ze het horen.

III.

En wij? Wat doet dit paasverhaal óns? - Is het uit de dikke duim gezogen? Klopt het allemaal wel?

Ik begrijp al te goed de **moeite** die we nu **nog steeds** hebben, om **de boodschap van Pasen**, het verhaal van de opstanding van Christus uit de dood **te volgen**.

Als **kritische of moderne mensen** hebben we **problemen** om wonderlijke verhalen te vertrouwen die ons verstand te boven gaan. - Gebeurtenissen die we elke dag kunnen meemaken en die te **bewijzen** zijn, geloven we gemakkelijker: dat iemand **sterft** of dat iemand **verliefd** wordt, dat een **kind geboren** wordt – dat ervaren we **regelmatig** en daarom **geloven we erin**. - **Maar dit?**

Wij hebben dus een **bepaalde kijk op de werkelijkheid**. Wij denken dat we **zeker weten** wat **kan** en wat **niet kan**. Maar wie zijn wij kleine mensjes eigenlijk dat we alles uitsluiten wat we met ons beperkte verstand en onze begrensde kennis niet kunnen verklaren? Hoe durven we zo zeker zeggen, wie God is en wat God kan en niet kan? - **Waarom twijfelen** we **niet** wat meer **aan onze twijfel** of opstanding mogelijk is? - **Waarom twijfelen** we niet wat meer **aan ons geloof dat de dood en de ondergang de enige echte werkelijkheid** is?

Onze uitdaging is, om **niet in de bubbel van onze** beperkte **werkelijkheid** te blijven. Alsof we alles weten, alsof we in alles goed **voorgelicht** zijn en **ontgroeid** zijn aan ouderwetse **voorstellingen en verlangens**, alsof we ons eens en voor goed neergelegd hebben bij de aardse **werkelijkheid** zoals die **nu eenmaal is** en zoals we die kunnen **bevatten**. Wanneer durven we **“out of the box”** te denken? Er is immers meer tussen hemel en aarde dan we kunnen waarnemen en bevatten.

Aleksej Navalny, de Russische oppositieleider die door het huidige regime van zijn land is vermoord, is voor mij een indrukwekkend **voorbeeld** van de beweging van **twijfel naar geloven**. Navalny was eerst een overtuigd **atheïst**. Hij werd op wonderlijke wijze een **diepgelovige christen**. Dat is de reden dat hij ondanks het risico om opgepakt te worden, **terugkeerde naar Rusland**. Daar zette hij zich in voor de **waarheid** en voor **gerechtigheid**. Navalny wist dat het hem zijn leven kon kosten. Zijn **geloof** gaf hem de **kracht** om op te staan en in **opstand** te komen tegen de kwade, onmenselijke machten in zijn land en **niet bang te zijn voor de dood**. Hij oversteeg zijn twijfels en durfde geloven in verandering ondanks alle weerstand. Wat een ommekeer!

Tja, hoor ik u zeggen, maar hij **verloor daarbij wel zijn leven...en Jezus ook**.

Dat is waar. - Maar daarmee is het verhaal niet afgelopen. Het ging door. Anderen stonden op en zetten het werk voort. In Rusland is er nog steeds de **oppositie** die Navalny mist maar door hem **geïnspireerd** blijft.

En **wij**, als we **Jezus navolgen**, missen we hem in ons midden maar wat hij ons nagelaten heeft **inspireert ons nog steeds**. Jezus is opgestaan uit de dood, ons verstand kan dat **symbolisch uitleggen** maar onze **zintuigen** kunnen dat ook **letterlijk nemen**. Dat is wat tot **Maria** doordrong daar in die tuin, in de ontmoeting met de tuinman.

IV.

Een tuin is waar het allemaal gebeurde: een tuin, plaats van bescherming en rust, werd een plaats van ontmoeting en nabijheid. Deze tuin werd ook een plaats waar het diepe verdriet van Maria en anderen omsloeg in uitbundige vreugde. Ja, daar in die tuin vond de omslag plaats van dood naar leven.

“In de tuin... het leven wint”. - Straks lopen we weer naar buiten en **door onze bloeiende kerktuin**. - **Kijk** dan om je heen. En **geniet steeds weer** van het ontluikende leven. Er wordt met liefde en zorg in de tuin gewied, gezaaid en geplant.

Pasen is de wereld zien als een tuin die je met liefde en zorgzaamheid behandelt en die **tot leven komt**.

Zo kunnen we genieten van de **schepping van God**, waarin het leven wint tegen al het nare, tegen de dood en allerlei vernietigende krachten en machten.

Laat de **opstanding tot ons doordringen**, met ons verstand en met al onze zintuigen, tot diep in ons hart. Laten we het **ruiken, voelen, zien en horen**:

De geur van opstanding

Ik ruik jouw opstanding
in de roze bloesem van de kersenbomen
en in het geel van de vlammede forsythia.
In de triomf van trompetterende narcissen
en in de proostende kelken van de tulp.
In de lichtgroene blaadjes
zwierend aan de wilgentakken.

Vroeg in de ochtend ruik ik jouw opstanding
in de vers gebakken broden van de bakker;
en diep in de avond, in de zware wijn
overstromend van geluk met mijn lief.

Ik ruik je in de pas gewassen haren van mijn kinderen
en in het nieuw geboren lam.
Overal om mij heen ruik ik jouw opstanding,
geurt de hemel op aarde.

Amen.

Muziek

Koor zingt “Blessed angel spirits”

P. Tjssikovski

Gebed en Onze Vader

Laten we nu in de stilte ruimte maken voor eigen gedachten en persoonlijk gebed.

...stilte...

God, Bron van leven, van hoop, van liefde en zoveel meer!

Laat uw licht van Pasen schijnen in het duister van onze angst voor dood en verderf, voor haat en geweld

Dring zo door in ons verstand, dat we ons niet laten inperken door wat we rationeel kunnen verklaren en bevatten.

Maak ons open voor uw werkelijkheid die de bubbel van onze beperkte werkelijkheid overstijgt. Wij danken U, dat U ons het vermogen gegeven hebt om te denken, maar ook om te voelen, te horen, te zien, te ruiken, te proeven.

Laat uw levenslicht stralen waar schaduwen en donkere wolken ons benauwen voor de toekomst, voor wat ons onzeker maakt en onveilig voelt.

Dring zo door in ons gevoel, dat we in staat zijn om te relativeren en te onderscheiden wat waar en goed is en dat wat leugenachtig en kwalijk is.

Maak ons zo vrij om te blijven hopen en ons in te zetten voor wat de duurzaamheid van de schepping en de samenleving dient.

Wij danken U, dat U ons de gave geeft om lief te hebben, in opstand te komen tegen onrecht, geweldloos voor vrede te strijden – juist als dat niet “in” is.

Laat uw licht van de opstanding van Christus branden daar waar we overvallen worden door de zwaarte van verdriet, ellende en nood van onszelf en van anderen om ons heen en in de wereld.

Dring door in ons hart, diep in ons binnenste, dat U bij ons bent als moedeloosheid of wanhoop, onmacht en verdriet ons overvallen.

Geef ons dan nieuwe kracht en uitzicht, om te vertrouwen en ons op te trekken aan wat ons blij maakt zodat we samen van het leven kunnen genieten.

Wij danken U voor de bloei en groei van planten en bomen in de tuinen die ons laten zien en ruiken, dat U leven schept en herschept juist waar alles doods en dor lijkt. Wij danken U voor bevlogen mensen die ons als voorbeeld voorgaan in het spoor van Jezus, die leeft.

Laat uw licht opgaan voor hen die ziek zijn, eenzaam of in rouw, voor allen die het moeilijk hebben, kwetsbaar zijn of arm. Dat ze voelen dat ze er niet alleen voor staan.

Zo bidden samen de woorden die Jezus ons voorgebeden en voorgeleefd heeft:

(oudere versie)	(versie van NBV 2006)
Onze Vader die in de hemel zijt.	Onze Vader in de hemel!
Uw naam worde geheiligd	Laat uw naam geheiligd worden,
Uw koninkrijk kome.	laat uw koninkrijk komen
Uw wil geschiede in de hemel,	en uw wil gedaan worden
alzo ook op de aarde.	op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden,	Vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is.
En leid ons niet in verzoeking,	En breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van de boze.	maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want van u is het koninkrijk	Want aan U behoort het koningschap,
en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid	de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. AMEN.

Zingen “De steppe zal bloeien”

608 (alle 3)

Collecten

Koor zingt “Jauchzet dem Herrn, alle Welt”

F. Mendelssohn

Zegen(samen)

Aan het einde van deze paasdienst spreken we weer de zegen uit

- voor elkaar en voor anderen,
- voor onze plaats en voor de wereld waarin we leven

De Eeuwige zegent je en behoedt je!
De Eeuwige doet zijn aangezicht over je lichten
en is je genadig!
De Eeuwige verheft zijn aangezicht over je
en geeft je vrede!

Zingen “Gezegend gaan we nu van hier”

Zingenderwijs 57

Gezegend gaan wij nu van hier,
en God gaat met ons mee
en geeft ons moed en levenskracht,
zo gaan wij niet alleen. Amen.

Doven van de kaarsen